

похвалѣваше и благодареше ангелатъ си и
 участіето си първо, защото станалъ чело-
 вѣкъ, а не безсловесенъ свѣрь: второ, за-
 что станалъ елланинъ, а не варваръ: *)
 ище при тѣхъ, защото са случило рождѣніе-
 то мѣ на Сократовытѣ години. Дѣмаше,
 защо добрытѣ чловѣцы нѣматъ потреба да
 живѣатъ длѣгъ живѣтъ, ами славенъ и до-
 бродѣтеленъ, за да вѣстѣватъ има безсмѣрт-
 но. Пouchаваше, кога са пресмыивамы на дрѣ-
 гитѣ, да вѣращамы оумѣтъ и мыслѣтѣ на-
 ша камъ себе си, и да глѣдамы да не бѣ-
 демъ и ни виновѣти на оныѣ лошавы рѣ-
 боты, за който са пресмыивамы на дрѣгитѣ:
 защо самолюбіето наше многѣ погрѣшки по-
 кры-

---

*) Елланинъ и завѣва тѣка едного чловѣка
 благочестіва, който живѣе по Божій за-
 конъ, и знае правда и истина: а вар-
 варъ са дѣма единъ безбожникъ чело-
 вѣкъ, който нѣто Бога познава, нѣто
 законъ Божій или чловѣчески знае, ами
 има нѣжатъ си и кѣфатъ си за законъ
 и за правда и за истина.